

Ίστορικόν τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου  
τῆς καλουμένης  
«Ἀκένωτον Ποτήριον»

“Τῶν Ἐξαρτημένων ἢ ἀπολύτρωσις”



Τό ἔτος 1878 σπ Ρωσσία, ἕνας στρατιώτης, πού ὀνομαζόταν Στέφανος, βασανιζόταν ἀπό τό πάθος τῆς μέθης. Ζόδευε ὄλα τά χρήματά του στό ποτό καί εἶχε περιέλθει σέ ἀξιοθρήνητη κατάστασι. Μιά νύχτα εἶδε στό ὄνειρό του ἕναν μοναχό (τόν Ὅσιο Βαρλαάμ) νά τοῦ λέει: «Νά πᾶς σπὴν πόλη Σερπουῶγοφ στό μοναστήρι τῆς Παναγίας. Ἐκεῖ θά βρεῖς τὴν Εἰκόνα Της πού ὀνομάζεται «Ἀκένωτον Ποτήριον». Θά προσευχηθεῖς μπροστά Της, καί θά λάβεις θεραπεία σώματος καί ψυχῆς». Ὁ Στέφανος δέν ὑπήκουσε. Ὁ μοναχός ξαναπαρουσιάστηκε στόν ὕπνο του μέ τὴν ἴδια ἐντολή,

ἀλλά πάλι δέν ὑπήκουσε. Τέλος, ὁ μοναχός τοῦ ἐμφανίστηκε γιά τρίτη φορά καί μέ πολύ αὐστηρότητα τόν διέταξε νά ὑπακούσει σπὴν προσταγή του. Ἀφοῦ πήγε σπὴ Μονή ζήτησε νά προσκυνήσει τὴν Εἰκόνα τῆς Παναγίας «Τό Ἀκένωτον Ποτήριον». Ὁ μέχρι τότε ἀλκοολικός καί παράλυτος, ἀφοῦ προσευχήθηκε καί προσκύνησε ἐγίνε τελείως καλά χωρὶς καμία ροπή πλέον στό ποτό.

Σύντομα το θαῦμα διαδόθηκε. Πολλοὶ ἄρχισαν νά προσέρχονται σπὴ θαυματουργή Εἰκόνα τῆς Παναγίας «Τό Ἀκένωτον Ποτήριον». Ἄνθρωποι πού ὑπέφεραν ἀπ' τό πάθος τῆς μέθης ἢ ἦταν ἐξαρτημένοι ἀπό τό κάπνισμα καί τίς παραισθησιογόνες οὐσίες (ναρκωτικά) καθώς καί οἱ συγγενεῖς τους, προσεύχονταν γιά θεραπεία καί ἀπαλλαγὴ ἀπ' τίς ἀσθένειες τῶν παραπάνω παθῶν, ἐνῶ ἄλλοι κατέφθαναν νά τὴν εὐχαριστήσουν γιά τὴν ἀπαλλαγὴ τους ἀπ' αὐτά. Ἡ Εἰκόνα τῆς Παναγίας κἀκε ἀπό τοὺς ἀθέους κατὰ τὴν Κομμουνιστικὴ Ἐπανάστασι τό 1917 καί ἡ Μονή μετειράπη σέ ἐργοστάσιο, ὁμως ἡ τιμὴ εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἱερά εἰκόνα δέν ἔπαυσε καί ἡ Κυρία Θεοτόκος καθημερινά βοηθᾷ τοὺς πάσχοντας μέ θαυμαστὲς ἰασεις.

Κάθε Τετάρτη καί Παρασκευὴ ψάλλεται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Εἰκόνας ἡ ἱερά Παράκλησις Αὐτῆς, καθώς καί ὅποτε ζητηθῆ ὑπό τῶν προσκυνητῶν πασχόντων. Ἡ ἐόρτιος σύναξις πρὸς τιμὴν τῆς ἱερᾶς εἰκόνας, τῆς Παναγίας τό «Ἀκένωτον Ποτήριον» τελεῖται τὴν 18νν Μαΐου.

## ΘΑΥΜΑΤΑ

Ὁ γιός μου εἶναι 36 χρονῶν. Δέκαεπτά χρόνια ἦταν ἐθισμένος σὰ ναρκωτικά. Προσπάθησε πολλές φορές νὰ θεραπευτεῖ σὰ κέντρα ἀπεξάρτησης. Δὲν τὸν βοηθοῦσε τίποτα. Εἶχε προβλήματα υγείας. Κάθε χρόνο νοσηλευόταν γιὰ δέκα ἡμέρες στὸ νοσοκομεῖο γιατί εἶχε χρόνια ἥπατίδα καὶ εἶχε καταστρέψει τὸ συκώτι του. Οἱ γιατροὶ μὰς ἔλεγαν, ἔαν συνεχίσει ἔτσι θὰ καταστρέψει καὶ ἄλλα πολλὰ ὄργανα στὸ σῶμα του. Ὅταν δὲν εἶχε ἠρωὶνὴ πάθαινε ἐπιληψίες. Εἶχα χάσει τὸν ὕπνο μου. Σηκωνόμουν τὰ βράδια καὶ πήγαινα ἀπὸ πάνω του νὰ δῶ ἂν ἀναπνέει. Τὰ πόδια του καὶ τὰ χέρια του ἦταν πρησμένα ἀπὸ τὶς σύριγγες γιατί εἶχε καταστρέψει ὅλες του τὶς φλέβες. Τὸ σῶμα του δὲν θὰ ἄντεχε γιὰ πολὺ ἀκόμα. Κάθε μέρα στὸ σπίτι μας εἶχαμε καυγάδες, βρίζαμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, ἔμπαινε ὁ δαίμονας ἀναμεσὰ μας καὶ δὲν ξέραμε τί λέγαμε καὶ τί κάναμε. Μέχρι πού μιὰ μέρα μιὰ φίλη μου μὰς ἔφερε τὸ βιβλίον τῆς Παναγίας «Ἀκένωτον Ποτήριον». Εἶχε καὶ τὸ δικὸ της παιδί τὸ ἴδιο πρόβλημα καὶ διαβάζοντάς το, τὸ βοήθησε νὰ ἀπεξαρτηθεῖ. Ὅταν τὸ πήρα καὶ τὸ διάβασα ὅλα ἄλλαξαν μέσα μου γιατί γιὰ χρόνια εἶχα ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὴν ἐκκλησία. Τὸ ἔδωσα καὶ στὸν γιό μου καὶ ὅταν τὸ διάβασε καὶ ἐκεῖνος εἶπε «Κάθε χρόνο πάμε στὴν Παναγία τῆς Τήνου, φέτος θέλω νὰ πάμε στὸ μοναστήρι πού βρίσκεται στὸ Παλαιοχώρι Χαλκιδικῆς». Μετὰ ἀπὸ λίγο ετοίμαστικε νὰ πάει νὰ πάρει τὴ δόση του. Μόλις τὸν εἶδα νὰ τύνεται ἄρχισα τὸν καυγά. Τσακωθήκαμε ἄσχημα καὶ ἔφυγε. Τότε πήγα μπροστὰ σὰ εἰκονίσματα καὶ μὲ λυγμοὺς παρακαλοῦσα τὴν Παναγία νὰ γυρίσει πίσω γερός. «Παναγία καὶ ἂν εἶναι θέλημά σου δώσε του τὴ δύναμη νὰ κόψει αὐτὴ τὴ βρωμιὰ. Δώσε μας τὴν ἀγάπη καὶ τὴν γαλήνη καὶ πάρε μέσα ἀπὸ τὸ σπίτι μας τὸν δαίμονα. Ἄν εἶναι θέλημά σου ὁμως νὰ εἴμαστε σὲ αὐτὴ τὴν κατάσταση ἐγὼ θὰ σὲ προσκυνῶ καὶ θὰ σὲ δοξολογῶ.» Μετὰ ἀπὸ μία ὥρα περίπου ἐπέστρεψε στὸ σπίτι καὶ μπῆκε στὸ δωμάτιο γιὰ νὰ κάνει ἔνεση. Παίρνω τὸ βιβλίον τῆς Παναγίας καὶ πάω σὰ εἰκονίσματα. Τὴν ὥρα πού διάβαζα τὸν ἀκουγα νὰ τὰ ἔχει βάλει μὲ τὸν ἑαυτὸ του. Τὰ παρατάει καὶ ἔρχεται καὶ μοῦ λέει: «Τέρμα μανούλα ὡς ἐδῶ. Ἀπὸ αὐτὴ τὴ στιγμή θὰ κόψω τὰ πάντα. Τὴν ὥρα πού κρατοῦσα τὴν σύριγγα στὸ χέρι κάποιος μὲ ἔσπρωξε καὶ μοῦ ἔπεσε κάτω. Τώρα κατάλαβα ὅτι ἡ Παναγία θὰ μὲ βοηθήσει νὰ γίνω καλά».

Ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμή τὸ παιδί μου ἀγωνιζόταν νὰ ξεπεράσει τὰ στερητικά. Ἐγὼ καθόμουν ἀπὸ πάνω του καὶ τοῦ διάβαζα μιὰ τὴν Ἁγία Γραφή, μιὰ τὸ Ἀκένωτον Ποτήριον. Μετὰ ἀπὸ πέντε μερόνυχτα ἄρχισε πιά νὰ τρώει καὶ νὰ συνέρχεται. Ὅταν πέρασαν δεκαπέντε ἡμέρες ἄρχισε νὰ στέκεται



στα πόδια του. Μοῦ ζήτησε νὰ πάει στὴ δουλειά. Δούλεψε ὄλο τὸ χειμῶνα καὶ τὸ καλοκαίρι τοῦ 2015 ἀποφασίσαμε νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὸ μοναστήρι στὸ «Παλαιοχωρί Χαλκιδικῆς».

Σήμερα μετὰ ἀπὸ 17 χρόνια τὸ παιδὶ μου εἶναι ὑγιέστατο καὶ εὐτυχισμένο. Τὸ σπιτικὸ μας γέμισε γαλήνη καὶ ἀγάπη. Ὅλοι, στὴν οἰκογένειά μας, προσευχόμαστε καὶ εὐχαριστοῦμε τὴν Παναγία γιὰ τὸ καλὸ ποὺ μᾶς ἔκανε.

*Ἀναστασία, Χαλκίδα*

Γιὰ πολλὰ χρόνια ἤμουν ἐθισμένος στὸ πάθος τοῦ ἀλκοολισμοῦ καὶ τοῦ καπνίσματος. Τὰ προβλήματα ποὺ δημιουργοῦσα στὴν οἰκογένειά μου ἦταν πάρα πολλὰ Ὁ καιρὸς περνοῦσε καὶ ἐγὼ ἔπινα ὄλο καὶ περισσότερο. Ἔφευγα τὸ πρωὶ γιὰ δουλειὰ καὶ γύριζα στὸ σπῖτι ἕνας ἄλλος ἄνθρωπος. Γινόμουν πολὺ ἄγριος καὶ ἐπιθετικὸς. Ἡ σύζυγός μου μὲ παρακαλοῦσε κάθε μέρα γιὰ πολὺ χρονικὸ διάστημα νὰ πάω στὸ γιατρό, ἀλλὰ ἐγὼ ἤμουν πάντα ἀρνητικὸς. Μετὰ ἀπὸ πολλῆς πιέσεως πῆρα τὴν ἀπόφαση καὶ πῆγα στὸ γιατρό. Μοῦ ἔδωσε θεραπεία καὶ ὑποσχέθηκα ὅτι θὰ τὸ κόψω. Ἡ διακοπὴ ὅμως κράτησε γιὰ λίγο χρονικὸ διάστημα. Ἡ σύζυγός μου πίστευε πάρα πολὺ στὸν Θεὸ καὶ τὴν Παναγία καὶ προσευχόταν καθημερινὰ γιὰ μένα. Διάβαζε γιὰ πολὺ χρονικὸ διάστημα τὴν Παράκληση καὶ τοὺς Χαιρετισμοὺς τῆς Παναγίας, τὴν καλούμενη «Ἀκένωτον Ποτήριον» ποὺ τῆς εἶχαν στείλει ἀπὸ τὸ Μοναστήρι τῆς Παναγίας Παλαιοχωρίου Χαλκιδικῆς. Κάποια μέρα πῆγαμε μαζὶ στὸ κτῆμα ποὺ βρίσκεται λίγο πιὸ κάτω ἀπὸ τὸ σπῖτι μας γιὰ ἀγροτικὲς δουλειές. Μετὰ ἀπὸ λίγη ὥρα πῆγα στὸ σάβλο καὶ ἡ γυναίκα μου ἤρθε νὰ δεῖ τί κάνω. Μὲ βρῆκε νὰ κρατᾶ τὸ μπουκάλι μὲ τὸ ποτὸ στὰ χέρια μου καὶ νὰ πίνω. Μείναμε καὶ οἱ δύο ἄφωνοι. Αὐτὴ ἡ ὥρα ἦταν καὶ ἡ μεγάλη σωτηρία τῆς ζωῆς μου. Οἱ προσευχὲς ποὺ ἔκανε, δὲν πῆγαν χαμένες, ἡ Παναγία ἔκανε τὸ θαῦμα τῆς. Τὴν ἴδια στιγμή ζήτησα μόνος μου νὰ πάμε στὴν Ἐκκλησία τῆς Παναγίας τοῦ χωριοῦ μας, νὰ κάνομε προσευχή. Πῆγαμε καὶ ἔπεσα γονατιστὸς στὴν εἰκόνα τῆς Μεγαλόχαρης. Προσευχηθήκαμε μὲ ὅλη τὴν δύναμη τῆς ψυχῆς μας καὶ ὀρκίστηκα ὅτι δὲν θὰ ξαναβάλω ποτὸ στὸ στόμα μου, ὅπως καὶ ἔγινε. Ἡ Παναγία μας μὲ ἀγκάλιασε στοργικὰ καὶ ἔκανε τὸ θαῦμα τῆς.

Τώρα ἔχω νὰ πιῶ ποτὸ τρία χρόνια. Ἐξαιτίας τοῦ ποιοῦ μὲ βοήθησε ἡ χάρη τῆς Παναγίας καὶ ἔκοψα καὶ τὸ κάπνισμα. Ἐκὼ γίνεῖ ἕνας ἄλλος ἄνθρωπος. Εὐχόμαστε ἐγὼ καὶ ἡ σύζυγός μου, ἡ ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, νὰ ἔχουν πάντα τὴν εὐλογία τῆς Παναγίας. Ἀμήν.

*Γιώργος, Κρήτη*

Μέ λένε Μαρία καί μένω στή Μεταμόρφωση Ἀττικῆς. Ἐκω ἓνα γιό 31 χρόνων. Ὅταν πῆγε στρατιώτης μάθαμε ὅτι κάνει χρήση ναρκωτικῶν οὐσιῶν. Παναγία μου, εἶπαμε! Τί νά κάνουμε; Δέ γνωρίζαμε τίποτα γιά τά ναρκωτικά. Ἄρχισε ὄλη ἡ οἰκογένεια νά ἀρρωσταίνει ὁ ἕνας πίσω ἀπό τόν ἄλλον. Τρέξαμε σέ κλινικές, σέ προγράμματα ἀπεξάρτησης, ὅμως δέ καταφέραμε τίποτα. Τό παιδί μου θά πέθαινε. Ἡ χρήση πού ἔκανε στά ναρκωτικά γινόταν καί χειρότερη. Ἐχοντας αὐτή τή δυστυχία, πεθαίνει ὁ μονάκριβος ἀδερφός μου ἀπό καρκίνο. Ὁ πόνος ἀβάστακτος, ἀπό τό κακό στό χειρότερο. Μά, ὅταν κάναμε τά «σαράντα», τό μνημόσυνο τοῦ ἀδερφοῦ μου, ἐκεῖ ἔγινε θαῦμα, μεγάλο θαῦμα. Τό παιδί τοῦ ἀδερφοῦ μου, ὁ Βασίλης ἦλθε κοντά μου καί μοῦ εἶπε: «Θεία μου, πάρε αὐτό τό τηλέφωνο καί κάνε γρήγορα, μόνο ἀπό τήν Παναγία θά γίνει καλά ὁ Κώστας». Τοῦ εἶπα «εὐχαριστῶ». Ἄρχισα νά παίρνω τηλέφωνο. Ἐμαθα ὅτι αὐτό τό τηλέφωνο ἀνήκει στό Μοναστήρι τῆς Παναγίας μας, τῆς καλουμένης «Ἀκένωτον Ποτήριον». Ἐπικοινωνήσα ἀμέσως καί μοῦ στείλανε τό βιβλίο. Τρεῖς μῆνες διάβαζα κάθε ἡμέρα τήν παράκληση τῆς Παναγίας καί τούς Χαιρετισμούς. Μία μέρα καθώς διάβαζα, τό σπιτικό μου μύρισε μύρο, εὐωδίασε ὁ τόπος. Τό θαῦμα ἔγινε. Ἀπό ἐκείνη τήν ἡμέρα τό παιδί μου πῆρε τό καλύτερο, παρακολουθεῖ ἓνα πρόγραμμα καί εἶναι σέ πολύ καλή κατάσταση.

Θέλω νά εὐχαριστήσω ὅλους τούς ἱερεῖς πού δύο χρόνια μέ βοήθανε πνευματικά καί μπήκαμε στό δρόμο τῆς πίστεως, τῆς ταπεινώσεως καί τῆς ἀγάπης. Ὅσο ζῶ θά προσκυνῶ καί θά διαβάζω τήν παράκληση καί τούς Χαιρετισμούς τῆς Παναγίας μας τῆς καλουμένης «Ἀκένωτον Ποτήριον» καί «Χαρά τῶν Ἐλιβομένων».

*Μαρία, Ἀθήνα*

*Οἱ θαυμαστές ἐπεμβάσεις τῆς Υ.Θ. καταγράφονται ὅπως ἀποστέλλονται ἀπό τούς εὐεργετηθέντες. Πλήρη στοιχεῖα τῶν εὐρίσκονται εἰς τό ἀρχεῖον τοῦ Μοναστικοῦ Οἴκου.*

Ἡ Εἰκόνα τῆς Παναγίας τό «Ἀκένωτον Ποτήριον» βρίσκεται στόν Μοναστικό Οἶκο Υ.Θ. «Ἡ Χαρά τῶν Ἐλιβομένων».

Μοναστικός Οἶκος Υ.Θ «Ἡ Χαρά τῶν Ἐλιβομένων»

Παλαιχώριον Χαλκιδικῆς ΤΚ: 630 74

Τηλ: 23720 41725 Τηλεμοιότυπο: 23720 41726

e-mail: [osathan@hotmail.com](mailto:osathan@hotmail.com)

[www.xaratonthlivomenon.gr](http://www.xaratonthlivomenon.gr)